

הגמרא מקשה על שמואל מברייתא:

והתניא בברייתא: וכן היה שנכנסה לחצר הניזק, וטרפה והרגה את הבהמה של בעל החצר ואכלה את בשרה משלם בעל החיה המזיקה לבעל הבהמה נזק שלם.

ומכך משלם ברשות הניזק נזק שלם משמע שזו היא דרכו, והוי תולדה דשן, המשלם נזק שלם. ואם הברייתא נקטה בלשון כולל "חיה" הרי זה כולל גם את הארי, (24) מבואר אם כן שאף ארי שטרף ברשות הניזק משלם נזק שלם מדין שן כי זהו דרכו, ולפי זה אם יטרף ברשות הרבים יהיה פטור כדין שן הפטורה ברשות הרבים, וקשה לשמואל שאמר שארי הטרף ברה"ר חייב כיון שזה משונה והוי קרן. (25)

מתרצת הגמרא:

הכא במאי עסקינן, בברייתא מדובר שטרפה להניח, בחיה שטרפה על מנת להניח ולהצניע, באופן כזה אף הארי דרכו לטרוף כפי שנתבאר, ואולם שמואל מדבר באופן שטרף על מנת לאכול מיד שלזה אין דרכו של הארי.

שואלת הגמרא על התירוץ:

אורחיה הוא, האם כוונתך לומר שאין דרך הארי לטרוף לפני אכילתו? והכתיב [נחום ב] "אריה טורף בדי גורותיו" [אריה טורף כדי שיהיה די מאכל לגורותיו(21)]. הרי שארי דרכו לטרוף.

משיבה הגמרא: **אכן בשביל להביא לגורותיו דרכו לטרוף, אבל לצורך אכילת עצמו אין דרכו אלא לדרוס ולאכול.**

שואלת הגמרא: **והרי הפסוק ממשיך "ומחנק ללבאותיו", (22) הרי שדרכו של ארי לחנוק ולהרוג.**

משיבה הגמרא: **אכן בשביל לבאותיו [נקבת הארי], דרכו לחנוק ולהרוג.**

שואלת הגמרא: **והרי הפסוק ממשיך "וימלא טרף חוריו", הרי שדרכו של ארי לטרוף.**

משיבה הגמרא: **אכן בשביל להביא ולהצניע בחוריו דרכו לטרוף. אבל בשביל לאכול מיד אין דרכו לטרוף.**

שואלת הגמרא: **והרי הפסוק ממשיך "ומעונתיו טריפה", הרי שדרכו לטרוף. (23)**

משיבה הגמרא: **אכן בשביל להביא למעונתיו [מלשון מעון ומדור] דרכו לטרוף. אבל אין דרכו לטרוף ולאכול מיד.**

21. גורותיו, ילדיו.

22. בפסוק נאמר: "אריה טורף בדי גורותיו ומחנק ללבאותיו, וימלא טרף חריו ומעונתיו טרפה" והכל מדבר באריה.

23. צריך ביאור, לאחר שתירצה הגמרא בשביל חוריו מה שאלה עוד ממעונותיו טרפה? והיה אפשר לומר, שהשאלה כבר בתחילה היתה

מהפסוק כולו והגמרא מסבירה לכן את כל הפסוק. אך ברש"י מבואר כמו שכתבנו שזו שאלה חדשה.

24. תוס'. וראה שם מנין לן שהוא שן, ולא קרן ואליבא דר"ט.

25. בטרפה ואכלה יש שני מעשים לחייב: א. על הטרפה וההריגה. ב. על אכילת הנבילה. והנה